

UZASADNIENIE

Projekt ustawy stanowi realizację zapowiedzi zmian w podatku dochodowym od osób fizycznych w zakresie obniżenia:

- 1) *kosztów pracy przez co najmniej dwukrotne podniesienie kosztów uzyskania przychodów dla pracowników;*
- 2) *stawki podatku PIT z 18% do 17%.*

Celem tych zmian jest zmniejszenie obciążeń fiskalnych podatników podatku dochodowego od osób fizycznych.

Jest to kolejny krok w kierunku obniżenia klina podatkowego. Projekt dopełnia zmiany w podatku dochodowym od osób fizycznych przewidziane w ustawie¹⁾ dotyczącej likwidacji podatku PIT dla młodych osób do ukończenia 26. roku życia.

Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.), **zwanej dalej „ustawą PIT”**, określa zryczałtowane, kwotowe koszty uzyskania przychodów ze stosunku pracy, stosunku służbowego, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, **zwane dalej „kosztami pracowniczymi”**. Obecne koszty pracownicze:

- 1) wynoszą 111 zł 25 gr miesięcznie, a za rok podatkowy łącznie nie więcej niż 1 335 zł, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody z tytułu jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej;
- 2) nie mogą przekroczyć łącznie 2 002 zł 05 gr za rok podatkowy, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody równocześnie z tytułu więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej;
- 3) wynoszą 139 zł 06 gr miesięcznie, a za rok podatkowy łącznie nie więcej niż 1 668 zł 72 gr, w przypadku gdy miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę;
- 4) nie mogą przekroczyć łącznie 2 502 zł 56 gr za rok podatkowy, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody równocześnie z tytułu więcej niż jednego stosunku służbowego, stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy oraz pracy nakładczej, a miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, a podatnik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę.

Projekt ustawy przewiduje ponad dwukrotne podwyższenie kosztów pracowniczych.

1) Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o świadczeniach rodzinnych oraz ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych; druk sejmowy nr 3551, druk senacki 1231.

Dodatkowo projekt ustawy przewiduje zmiany w zakresie skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy PIT. Od 2009 r. obowiązuje skala podatkowa z dwiema stawkami podatku 18% i 32% oraz jednym progiem dochodów na poziomie 85 528 zł. Elementem skali podatkowej jest również kwota zmniejszająca podatek, która generuje tzw. kwotę wolną od podatku.

Od 2017 r. kwota zmniejszająca podatek jest degresywna, maleje wraz ze wzrostem dochodów. W odniesieniu do dochodów uzyskanych od 2018 r. maksymalna wysokość kwoty zmniejszającej podatek odpowiada kwocie wolnej w wysokości 8 000 zł (1 440 zł ÷ 18%). Przy poborze zaliczek na podatek stosowana jest kwota zmniejszająca podatek, która odpowiada dochodowi w wysokości 3 089 zł (556,02 zł ÷ 18%).

Tak ukształtowana skala podatkowa stosowana jest w rozliczeniu rocznym do całości dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 ustawy PIT. W trakcie roku na poczet tego rozliczenia płacona jest zaliczka.

1. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Ad 1. Obniżenie kosztów pracy przez co najmniej dwukrotne podniesienie kosztów uzyskania przychodów dla pracowników

Projekt ustawy przewiduje ponad dwukrotny wzrost wysokości kosztów pracowniczych. Obecna ich wysokość jest taka sama od ponad dekady, mimo iż w tym czasie znacznie zmieniła się sytuacja na rynku pracy.

Przykładowo minimalne wynagrodzenie za pracę w 2019 r. wynosi 2 250 zł²⁾, a w 2008 r. wynosiło 1 126 zł³⁾, co oznacza dwukrotny wzrost płacy minimalnej na przestrzeni 11 lat. Systematycznemu wzrostowi płacy minimalnej nie towarzyszył jednak wzrost kosztów uzyskania przychodów dla pracowników, które są jednym z czynników wpływających na wysokość podatku dochodowego od osób fizycznych płaconego przez pracowników. Projekt ustawy zakłada zmianę tego stanu rzeczy.

Podwyższenie pracowniczych kosztów spowoduje automatyczne podwyższenie kosztów stosowanych do niektórych przychodów z działalności wykonywanej osobiście (art. 22 ust. 9 pkt 5 ustawy PIT), tj. z tytułu: pełnienia obowiązków społecznych lub obywatelskich (1), powołania do składu zarządów, rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych (2), umów o zarządzanie przedsiębiorstwem, kontraktów menedżerskich lub umów o podobnym charakterze (3).

Przepisy dotyczące nowej (podwyższonej) wysokości kosztów pracowniczych będą mieć zastosowanie do przychodów uzyskanych od dnia 1 października 2019 r. Zasady ich stosowania w odniesieniu do dochodów uzyskanych w 2019 r. regulują przepisy przejściowe.

2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2018 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2019 r. (Dz. U. poz. 1794).

3) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2007 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2008 r. (Dz. U. poz. 1209).

Koszty pracownicze			
Okres	Obecne do 30.09.2019 r. zł	Za 2019	Docelowe od 01.01.2020 r. zł
Miesięczne (jednoetatowcy, miejscowi)	111,25	250 <small>od 01.10.2019 do 31.12.2019</small>	250
Miesięczne (jednoetatowcy, dojeżdżający)	139,06	300 <small>od 01.10.2019 do 31.12.2019</small>	300
Roczne (jednoetatowcy, miejscowi)	1 335,00	1 751,25	3 000
Roczne (jednoetatowcy, dojeżdżający)	1 668,72	2 151,54	3 600
Roczne (wieloletowcy, miejscowi)	2 002,05	2 626,54	4 500
Roczne (wieloletowcy, dojeżdżający)	2 502,56	3 226,92	5 400

Ad 2. Obniżenie stawki podatku PIT z 18% do 17%

W stosunku do obecnie obowiązujących przepisów ustawy PIT projekt przewiduje obniżenie najniższej stawki podatku, o której mowa w skali podatkowej, z 18% na 17%. Obniżenie stawki podatku dotyczyć będzie wszystkich podatników, którzy uzyskują dochody podlegające opodatkowaniu na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej (w tym emerytów i rencistów, a także przedsiębiorców, którzy w odniesieniu do przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej nie wybrali podatku liniowego, czy ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych).

Obniżona stawka podatku (17%) będzie miała zastosowanie już do dochodów uzyskanych od 1 października 2019 r.

Konsekwencją obniżenia stawki podatku z 18% na 17% są zmiany w art. 27 ust. 1a ustawy PIT, który dotyczy kwoty zmniejszającej podatek (zmieniają się elementy wzoru, według którego jest ustalana wysokość kwoty zmniejszającej podatek dla określonej wysokości dochodów), a także zmiany w art. 32 ustawy PIT, który określa sposób poboru zaliczek na podatek przez zakłady pracy.

Nowa skala podatkowa ze stawką 17% będzie miała następujący kształt:

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi
ponad	do	

	85 528	17%	
85 528		14 539 zł 76 gr + 32% nadwyżki ponad 85 528 zł	minus kwota zmniejszająca podatek

Kwota zmniejszająca podatek dla tej skali wyniesie:

- 1) 1 360 zł – dla podstawy obliczenia podatku nieprzekraczającej kwoty 8000 zł;
- 2) 1 360 zł pomniejszone o kwotę obliczoną według wzoru:
 $834 \text{ zł } 88 \text{ gr} \times (\text{podstawa obliczenia podatku} - 8\,000 \text{ zł}) \div 5000 \text{ zł}$, dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 8 000 zł i nieprzekraczającej kwoty 13 000 zł;
- 3) 525 zł 12 gr – dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 13 000 zł i nieprzekraczającej kwoty 85 528 zł;
- 4) 525 zł 12 gr pomniejszone o kwotę obliczoną według wzoru: $525 \text{ zł } 12 \text{ gr} \times (\text{podstawa obliczenia podatku} - 85\,528 \text{ zł}) \div 41\,472 \text{ zł}$, dla podstawy obliczenia podatku wyższej od 85 528 zł i nieprzekraczającej kwoty 127 000 zł.

Przy obliczaniu zaliczek na podatek (od dochodów rocznych nieprzekraczających kwoty 85 528 zł) będzie stosowana kwota zmniejszająca podatek w wysokości 525,12 zł. Po obniżeniu stawki podatku, kwota w tej wysokości, odpowiada dochodowi 3 089 zł ($525,12 \div 17\%$).

Jednocześnie mając na uwadze, że nowa, obniżona stawka podatku w wysokości 17% ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 października 2019 r., ostateczne rozliczenie dochodów podlegających opodatkowaniu na zasadach określonych w art. 27 ustawy PIT następuje po zakończeniu roku podatkowego, jak również to, że w przypadku tego rodzaju dochodów skalę podatkową odnosi się do podstawy obliczenia podatku ustalonej z uwzględnieniem dochodów uzyskanych od 1 stycznia do 31 grudnia roku podatkowego (a w przypadku preferencyjnego obliczenia dochodów małżonków – sumy dochodów obojga małżonków), do rocznego rozliczenia podatku za cały rok 2019 będzie miała zastosowanie odrębna skala podatkowa z najniższą stawką w wysokości 17,75%, o której mowa w przepisach przejściowych (art. 5 projektu ustawy).

Tak ustalona stawka podatku (17,75%) uwzględnia fakt, iż za trzy kwartały 2019 r. (od stycznia do września) najniższa stawka podatku, o której mowa w skali podatkowej, kształtuje się na poziomie 18%, natomiast dopiero w ostatnim kwartale 2019 r. (od października do grudnia) wynosi 17%. W skali całego roku 2019 daje to obniżkę o 0,25 pkt proc. w stosunku do roku ubiegłego. Tym samym stawka 17,75% jest wynikiową obowiązywania w trakcie roku 2019 zarówno stawki 18%, jak i stawki 17%.

Szczegółowy opis zmian

Art. 1 pkt 1 projektu ustawy dokonuje zmian w art. 22 ustawy PIT dotyczącym kosztów uzyskania przychodów, poprzez nadanie nowego brzmienia ust. 2, w którym określono nową wysokość podwyższonych miesięcznych oraz rocznych kosztów pracowniczych. Zgodnie z tą regulacją koszty podstawowe wynoszą 250 zł miesięcznie, a za rok podatkowy nie więcej niż 3 000 zł, w przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody z pracy z tytułu jednej umowy. W przypadku wieloetatowców koszty te nie mogą za rok podatkowy przekroczyć kwoty 4 500 zł.

Dla osób dojeżdżających spoza innej miejscowości niż ta, w której znajduje się zakład pracy, koszty uzyskania przychodów są wyższe i wynoszą 300 zł miesięcznie, a za rok podatkowy łącznie nie więcej niż 3 600 zł. W przypadku gdy podatnik uzyskuje przychody z pracy równocześnie z kilku umów, a miejsce stałego lub czasowego zamieszkania podatnika jest położone poza miejscowością, w której znajduje się zakład pracy, oraz podatnik nie uzyskuje dodatku za rozłąkę, koszty te nie mogą przekroczyć za rok podatkowy kwoty 5 400 zł.

Przepis art. 22 ust. 2 ustawy PIT w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. i będzie mieć zastosowanie do przychodów uzyskanych od tego dnia. Kwestia stosowania kosztów pracowniczych przy poborze zaliczek na podatek za miesiące od października do grudnia 2019 r. oraz w rocznym rozliczeniu podatku za 2019 r. została uregulowana w przepisach przejściowych (art. 3 projektu ustawy).

Art. 1 pkt 2 projektu ustawy wprowadza zmianę w art. 26ea ust. 1 pkt 1 ustawy PIT. Przepis ten dotyczy możliwości otrzymania zwrotu gotówkowego przez podatników rozpoczynających działalność gospodarczą, jeżeli kwota podlegających odliczeniu od dochodu wydatków na działalność badawczo-rozwojową, tj. tzw. kosztów kwalifikowanych przewyższa kwotę osiągniętego dochodu lub podatnik poniósł stratę. W obecnym stanie prawnym zwrot ten przysługuje w wysokości 18% nieodliczonej kwoty ulgi, czyli w wysokości odpowiadającej najniższej stawce podatku, o której mowa w skali podatkowej. Wprowadzana zmiana ma zatem charakter wynikowy i jest związana z obniżeniem o 1 pkt proc. najniższej stawki podatku, o której mowa w skali podatkowej.

Przepis art. 26ea ust. 1 pkt 1 ustawy PIT w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. i będzie mieć zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 r. Kwestia stosowania tej regulacji w odniesieniu do dochodów uzyskanych w 2019 r. została uregulowana w przepisie przejściowym (art. 4 projektu ustawy).

Art. 1 pkt 3 projektu ustawy dokonuje zmian w art. 27 ustawy PIT, który dotyczy skali podatkowej.

Lit. a nadaje nowe brzmienie ust. 1 i 1a w art. 27 ustawy PIT. Przepisy te określają skalę podatkową (ust. 1) oraz wysokość kwoty zmniejszającej podatek, o której mowa

w skali podatkowej, w tym jej zastosowanie przy obliczaniu zaliczki na podatek (ust. 1a).

Nowe brzmienie ust. 1 uwzględnia obniżenie o 1 pkt proc. stawki podatku z pierwszego przedziału skali podatkowej, tj. z 18% do 17%, z jednoczesnym utrzymaniem stawki podatku w wysokości 32% dla dochodów powyżej 85 528 zł. Konsekwencją tych zmian jest nowa wysokość kwoty podatku dodawanej w drugim przedziale skali do 32% nadwyżki ponad kwotę 85 528 zł. Dodatkowo określone są na nowo elementy wzorów matematycznych umożliwiających obliczenie kwoty zmniejszającej podatek, przy jednoczesnym pozostawieniu bez zmian zasad ustalania tej kwoty, tj. jej degresywności. Po zmianie, analogicznie jak dzisiaj, najwyższa kwota zmniejszająca podatek odpowiadać będzie kwocie wolnej w wysokości 8 000 zł ($1\,360\text{ zł} \div 17\%$), zaś przy poborze zaliczek stosowana będzie kwota zmniejszająca podatek (525,12 zł) odpowiadająca kwocie wolnej w wysokości 3 089 zł ($525,12\text{ zł} \div 17\%$).

Przepisy art. 27 ust. 1 i 1a ustawy PIT w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. i będą mieć zastosowanie do dochodów uzyskanych od tego dnia. Kwestia stosowania tych regulacji w odniesieniu do dochodów uzyskanych w 2019 r. została uregulowana w przepisach przejściowych (art. 5 projektu ustawy).

Lit. b dotyczy zmiany pkt 1 w ust. 1b w art. 27 ustawy PIT i stanowi konsekwencję przeliczenia kwoty zmniejszającej podatek związaną z obniżeniem o 1 pkt proc. stawki podatku z pierwszego przedziału skali podatkowej, tj. z 18% do 17% (zmiany w lit. a). Przy obliczaniu zaliczek na podatek – tak jak obecnie – kwota zmniejszająca podatek stosowana będzie wyłącznie w przypadku podatników, których dochody nie przekroczą 85 528 zł oraz odpowiadać będzie „kwocie wolnej” w wysokości 3 089 zł (kwota zmniejszająca podatek 525,12 zł). W przypadku podatników, których dochody przekroczą kwotę 85 528 zł, zaliczki nie będą pomniejszane o kwotę zmniejszającą podatek, tak aby nie generować niedopłaty w rocznym podatku.

Przepis art. 27 ust. 1b ustawy PIT w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. i będzie mieć zastosowanie do dochodów uzyskanych od tego dnia. Kwestia stosowania tej regulacji przy obliczaniu zaliczek na podatek za miesiące od października do grudnia 2019 r. została uregulowana w przepisach przejściowych (art. 6 ust. 1 i 3 projektu ustawy).

Art. 1 pkt 4 projektu ustawy dokonuje zmiany w art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy, który dotyczy tzw. małych umów zawartych z osobami niebędącymi pracownikiem płatnika. Jeżeli należność wynikająca z tej umowy nie przekracza 200 zł podlega opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym w wysokości 18%, czyli w wysokości odpowiadającej najniższej stawce podatku, o której mowa w skali podatkowej. Wprowadzana zmiana ma zatem charakter wynikowy i jest związana z obniżeniem o 1 pkt proc. najniższej stawki podatku, o której mowa w skali podatkowej. Jednocześnie zważywszy, że zryczałtowany podatek dochodowy w wysokości 18% pobierany jest u źródła, a przychodów opodatkowanych w ten sposób nie łączy się z dochodami

opodatkowanymi na zasadach określonych w art. 27, obniżona stawka podatku w wysokości 17% wejdzie w życie z dniem 1 października 2019 r. i będzie miała zastosowanie do przychodów uzyskanych od tego dnia.

Art. 1 pkt 5 projektu ustawy przewiduje zmiany w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 1a pkt 1 i 2 ustawy PIT określającym zasady poboru zaliczek na podatek przez zakłady pracy. Zmiany mają charakter dostosowawczy i są związane z proponowaną w projekcie ustawy obniżką stawki podatku PIT.

Dodatkowo nowe brzmienie art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy PIT uwzględnia zmiany wprowadzane z dniem 1 stycznia 2020 r. przez art. 1 pkt 6 lit. a tiret pierwsze ustawy z dnia 4 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2126).

Regulacje dotyczące nowego brzmienia art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 1a pkt 1 i 2 ustawy PIT wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. i będą mieć zastosowanie do dochodów uzyskanych od tego dnia.

Kwestię stosowania 17% stawki podatku przy obliczaniu zaliczek na podatek pobieranych przez płatników za miesiące od października do grudnia 2019 r. reguluje przepis przejściowy (art. 6 ust. 1 i 2 projektu ustawy).

Art. 2 projektu ustawy zmienia ustawę z dnia 4 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw, w zakresie w jakim przepisy ustawy PIT, w brzmieniu nadanym ww. nowelizacją, wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. (dotyczy art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2). Celem tej zmiany jest wyeliminowanie wątpliwości, które brzmienie ust. 1 pkt 1 i 2 w art. 32 ustawy PIT ma obowiązywać z dniem 1 stycznia 2020 r., tj. brzmienie nadane ustawą z dnia 4 października 2018 r., czy przewidziane w niniejszym projekcie (obowiązywać ma brzmienie przewidziane w niniejszym projekcie uwzględniające obniżenie stawki 18% do 17%).

Art. 3 projektu ustawy jest przepisem przejściowym. Dotyczy stosowania podwyższonych kosztów w 2019 r. z uwzględnieniem ich wejścia w życie od 1 października 2019 r.

Zgodnie z ust. 1 tego przepisu w okresie od października do grudnia 2019 r. koszty uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 i 3, wyniosą odpowiednio miesięcznie 250 zł i 300 zł. Koszty te dotyczą nie tylko pracowników, ale również osób uzyskujących przychody z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 13 pkt 5, 7 i 9 ustawy PIT (art. 22 ust. 9 pkt 5 ustawy PIT).

Wyższe koszty za ostatnie trzy miesiące 2019 r. (3 x 250 zł oraz 3 x 300 zł) wpływają na maksymalną wysokość kosztów rocznych. Stąd w art. 3 ust. 2 projektu ustawy uregulowano tę kwestię, podwyższając w stosunku do roku ubiegłego limity roczne. I tak, obecnie limit roczny wynoszący 1 335 zł (jednoetatowcy miejscowi) podwyższono do 1 751,25 zł, odpowiednio limit roczny 1 668 zł (jednoetatowcy, dojeżdżający) do

2 151,54 zł, limit roczny 2 002,05 zł (wieloletowcy, miejscowi) do 2 626,54, a limit roczny 2 502,56 zł do 3 226,92 zł.

Art. 4 projektu ustawy zachowuje prawo do zwrotu gotówkowego określonego w art. 26ea ust. 1 pkt 1 ustawy PIT, w odniesieniu do podatników opodatkowanych według skali podatkowej, którzy w 2019 r. ponieśli wydatki na działalność badawczo-rozwojową, w takiej wysokości, w jakiej za 2019 r. przysługuje im z tego tytułu odliczenie od podstawy opodatkowania. Regulacja ta jest związana z wejściem w życie z dniem 1 października 2019 r. obniżonej o 1 pkt proc. stawki podatku. Dla podatników opodatkowanych według skali podatkowej, zgodnie z art. 26ea ust. 1 pkt 1 ustawy PIT, zwrot gotówkowy przysługuje w kwocie stanowiącej 18% nieodliczonego na podstawie art. 26e ust. 1 odliczenia. Biorąc pod uwagę datę wejścia w życie obniżonej stawki podatku, tj. 1 października 2019 r., byłoby nieuzasadnione, żeby podatnik, który w roku podatkowym 2019 poniesie stratę lub osiągnie dochód niższy od kwoty przysługującego za ten rok odliczenia z tytułu wydatków poniesionych na działalność badawczo-rozwojową, otrzymał zwrot gotówkowy obniżony o 1 pkt proc., tj. w wysokości 17% nieodliczonego na podstawie art. 26e ust. 1 odliczenia. Skoro niższa stawka podatku będzie dotyczyła ¼ roku podatkowego, to również kwota zwrotu powinna zostać obniżona jedynie o 0,25 pkt proc.

Art. 5 projektu ustawy ma charakter epizodyczny. Dotyczy bieżącego roku podatkowego, w trakcie którego nastąpi obniżenie o 1 pkt proc. najniższej stawki podatku, o której mowa w skali podatkowej (z 18% na 17%). Obniżenie to ma zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 października 2019 r., co oznacza, że przez rok 2019 r. obowiązywać będzie stawka 18%, a przez stawka 17%. Wypadkową okresu obowiązywania stawki 18% oraz stawki 17% – w odniesieniu do dochodów dotyczących całego roku 2019 – jest stawka 17,75%. Niniejszy przepis wprowadza skalę podatkową z tą stawką. W konsekwencji, w rozliczeniu rocznym za 2019 r. obowiązywać będzie następująca skala:

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi	
ponad	do		
	85 528	17,75%	
85 528		15 181zł 22 gr + 32% nadwyżki ponad 85 528 zł	minus kwota zmniejszająca podatek

Do skali tej skalibrowano wysokość kwoty zmniejszającej podatek w taki sposób, aby jej maksymalna wartość odpowiadała „kwocie wolnej” w wysokości 8 000 zł (1 420 zł ÷ 17,75%).

Art. 6 projektu ustawy jest przepisem przejściowym, który reguluje wysokość najniższej stawki podatku oraz kwoty zmniejszającej podatek mających zastosowanie do obliczania od 1 października 2019 r. zaliczek na podatek dochodowy.

Ust. 1 tej regulacji dotyczy zaliczek pobieranych przez płatników oraz zaliczek wpłacanych przez podatników, o których mowa w art. 44 ust. 1a, 1c, 1g i 3d ustawy PIT. Zgodnie z tą regulacją ilekroć w przepisach ustawy dotyczących ww. zaliczek mowa jest o stawce 18% należy stosować stawkę 17%, odpowiednio zamiast kwoty zmniejszającej podatek w wysokości 556,02 zł kwotę 525,12 zł. Jednocześnie ust. 2 projektu umożliwi zastosowanie przez płatnika, na wniosek podatnika, stawki 17,75%.

Ust. 3 określa sposób obliczania zaliczek na podatek dochodowy od dochodów uzyskanych w 2019 r. przez podatników, którzy zaliczki te obliczają w sposób określony dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą przy zastosowaniu skali podatkowej. Regulacja ta dotyczy zatem nie tylko podatników, którzy osiągają dochody z działalności gospodarczej, ale również podatników, którzy np. osiągają dochody z najmu, czy z działów specjalnych produkcji rolnej, jeżeli dochody ustalają na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych lub podatkowej księgi przychodów i rozchodów. Określony w projektowanym przepisie sposób obliczania zaliczek dotyczy zaliczek obliczanych od dnia 1 października 2019 r., co oznacza, że obejmuje również zaliczkę obliczaną do 20 października 2019 r., np. za trzeci kwartał, czy wrzesień 2019 r. Zaliczki te, tak jak dotychczas, będą obliczane narastająco od początku roku, z tym że z uwzględnieniem regulacji określonych w art. 5 projektu ustawy oraz kwoty zmniejszającej podatek w wysokości 548,30 zł (odpowiadającej „kwocie wolnej” w wysokości 3 089 zł; $548,30 \text{ zł} \div 17,75\%$). Jest to konsekwencja wejścia w życie z dniem 1 października 2019 r. obniżonej o 1 pkt proc. stawki podatku, co oznacza, że obniżona stawka podatku dotyczy w istocie ¼ roku podatkowego.

Ust. 4 wprowadza możliwość pomniejszenia zaliczki na podatek dochodowy wynikającej z decyzji o wysokości zaliczek miesięcznych na podatek dochodowy od dochodów osiąganych z działów specjalnych produkcji rolnej ustalanych przy zastosowaniu norm szacunkowych dochodu.

Podatnicy, którzy dochody z działów specjalnych produkcji rolnej ustalają przy zastosowaniu norm szacunkowych dochodu z określonej powierzchni upraw lub jednostki produkcji zwierzęcej, składają urzędowi skarbowemu deklarację według ustalonego wzoru o rodzajach i rozmiarach zamierzonej produkcji w roku podatkowym. Na podstawie złożonej deklaracji naczelnik urzędu skarbowemu wydaje decyzję na zaliczki miesięczne, stosując zasady określone w art. 27 ust. 1 ustawy PIT (skala podatkowa). Podatnicy wpłacają zaliczki miesięczne w wysokości ustalonej decyzją naczelnika urzędu skarbowego obniżone o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne (7,75% podstawy wymiaru składki).

Mając na uwadze okoliczność, że w decyzji zostały ustalone zaliczki na podatek dochodowy za 2019 r. na dotychczasowych zasadach, tj. z zastosowaniem 18% stawki

podatku, to płacąc zaliczki w wysokości ustalonej w decyzji, również za miesiące od października do grudnia 2019 r., powstałaby nadpłata, z uwagi na obniżenie z dniem 1 października 2019 r. o 1 pkt proc. stawki podatku. Zwrot tej nadpłaty podatnik „odzyskałby”, dopiero dokonując rozliczenia w zeznaniu za 2019 r. składanym w terminie do 30 kwietnia 2020 r. W projekcie ustawy proponuje się, żeby powstała w ten sposób nadpłata podatnik mógł uwzględnić już w trakcie roku podatkowego, w rozliczeniu zaliczek na podatek dochodowy za miesiące od października do grudnia 2019 r., pomniejszając zaliczkę wynikającą z decyzji o 5,5% jej wysokości.

Art. 7 projektu ustawy precyzuje, do jakich dochodów (przychodów) mają zastosowanie przepisy ustawy (inne niż przepisy przejściowe, które wprost odnoszą się do roku 2019).

Co do zasady, przepisy ustawy wymienione w tym przepisie mają zastosowanie do dochodów uzyskanych od 1 stycznia 2020 r. z wyjątkiem art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy PIT, który ma zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od 1 października 2019 r.

Art. 8 projektu ustawy określa datę wejścia w życie przepisów ustawy. Zgodnie z tą regulacją ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2019 r., z wyjątkiem regulacji dotyczących docelowych kosztów uzyskania przychodów (art. 22 ust. 2 ustawy PIT), docelowej kwoty zwrotu, o której mowa w art. 26ea ust. 1 pkt 1 ustawy PIT, docelowej skali podatkowej oraz kwoty zmniejszającej podatek (art. 27 ust. 1, 1a i ust. 1b pkt 1 ustawy PIT), sposobu obliczenia zaliczek na podatek przez zakłady pracy (art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 1a pkt 1 i 2 ustawy PIT), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Materia objęta projektem ustawy pozostaje w gestii państw członkowskich i nie podlega harmonizacji.

Projekt ustawy:

- wpływa na funkcjonowanie samorządu terytorialnego, gdyż oddziałuje na finanse jednostek samorządu terytorialnego,
- nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych,
- nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia,
- jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292).

Osiągnięcie celu ustawy nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów (UD 559).

Podczas prac nad projektem nie wniesiono zgłoszeń zainteresowania pracami w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.